

חקירה מישטרית בעסקי הרכב של משרד הביטחון

מחלקת חקירות-הונאה, בראשות תת-ניצב בנימין זיגל, חוקרת מכירות רכב במיכרזים של משרד-הביטחון, באמצעות מינהל-הרכב הממשלתי ביפו. עיקר החשדות נגד ראשי המינהל, וקשריהם עם בעלי סוכנות "פורד" בסלמה, שמואל כהן ויהודה קרני.

מינהל-הרכב הממשלתי קונה מכוניות עבור הממשלה באמצעות סוכני-מישנה אלה, תחת לקנותן במישרין בסוכנות הראשית, במחיר זול יותר. הנימוק הוא, כי למעשה מבצעים עיסקת החלפת רכב בן שנתיים ברכב חדש. נימוק זה מאפשר למינהל-הרכב למכור ללא מיכרז מכוניות בנות שנתיים לסוכני-המישנה של "פורד", במחירים הנראים נמוכים ממחירים הריאלי. לפי החשד מדובר במכירות ללא מיכרזים של כ-300 מכוניות לשנה, כאשר כל מכונית נמכרת ב-15 אלף לירות פחות מערכה הריאלי, ונמכרת מייד במחיר המלא.

לסוכני "פורד" יש הסכם עם סוחר-המכוניות פינחס מיכאלי בסלמה, הקונה מהם את מכוניות בטרנזיט ומוכרן מייד לצרכנים. קיים חשד כי מכירות אלה, העוברות כמה ידיים, אינן נזקקות לתשלומי מס-ערך-מוסף, כי הן נעשות כאילו על שם אחד, של חברת "פורד". מדובר בחשדות בלבד, שלא הוכחו, וחוקרי-המישטרה עוסקים עתה באיסוף עדויות.

תקדים מישפטי להגנת זכויות בעלי-מניות בחברה

בסך רשום של 6.1 מיליון לירות. מישפ-חות שיין ורייט, שהיו מראשי התנועה הציונית באנגליה והקן-הקיימת-לישראל שם, מחזיקות ב-28% מהון החברה ה-מקנים להם 64% מכוח ההצבעה. מסתבר מפסק-הדין כי מישפחות המייסדים מג-לות קבוצה של חמש חברות, הקשורות ב"נאות אביב", ובעיקר בחברת-הבניה "קרת", הבונה את כל בנייני "נאות אביב".

ההסכם בין "קרת" ל"נאות אביב" קבע ש"קרת" תממן את "נאות אביב" בסכום מסוים, ותמורת הסכמה זאת תקבל מ"נאות-אביב" את מחצית התק-בולים של החברה. למעשה לא נזקקה "נאות אביב" לכל מימון, והעבירה ל-"קרת" את מחצית התקבוליה במשך שנים רבות. השופט קבע כי הסכם זה היה ל-רעת חברת "נאות אביב", שלא נזקקה לו כלל. גם הסכמי-מימון אחרים של ה-חברות לא נראו לשופט כסבירים. קבע השופט קנת: "כל אלה מוכיחים שה-עניינים העסקיים של "נאות אביב" היו מכוונים מראש על-ידי קבוצת המייסדים, לפי תוכנון שהצליח תודות להשפעת קבו-צת-המייסדים על הנהלת חברת "נאות אביב" ועל התנהגות החברה עצמה, ל-רעת בעלי-המניות הנסחרות בבורסה." בי-המשך הדברים הביא השופט עוד עניינים שהועלו, להוכחת ניצול החברות לרעת בעלי-המניות ולטובת קבוצת-המייסדים. השופט מצוין בהדגשה כי החליט לתת צו-פירוק גם כדי שתנוהל חקירה מלאה ומקיפה בענייני החברה, שכן "צו פירוק, לפי הפסיקה, צריך שיהיה מעוגן בהת-נהגות המנהלים, בעניין עסקי החברה. אם בשל התנהגות כזאת נשמט האמון במנהלים, ויש יסוד לאובדן האמון, כפי שקרה במיקרה זה, כי אז ראוי הדבר שינתן צו-פירוק".

ג'ין מאשין פועלת בישראל

רשת חנויות הג'ינס הלונדונית הנודעת, "ג'ין מאשין", המייצרת ומוכרת תוצרת "אף-ייראס", פתחה בפעולות בישראל, ב-אמצעות חברת "קאנדי", וכבר מפעילה שלוש חנויות בגוש דן. בעלי הסוכנות ב-ישראל הם פפה אלבילה ודני מס.

הבורסה

תובעים חקירה במניות "סהר"

לירות. חודש לפני פירסום התשקיף עש-תה, נכסי אהרון סחרוב" הסכם עם חברת "ירדן לחקירות", שלפיו תמכור לה את הזכויות הללו במחיר של ששה מיליון



יו"ר טאוב
מדוע אין בודקים

לירות, ו"ירדן" תיתן סכום זה ל"נכסי אהרון סחרוב", כדי שתוכל לרכוש את הזכויות כאילו עבור עצמה, ולמעשה תע-בירן לאחרים.

"נכסי אהרון סחרוב" נאלץ להראות שהוא רוכש זכויות אלה כדי ליצור אמון ציבורי במניות החברה, שהוא בעליה ה-עיקרי. "ירדן" מכרה את המניות זמן-מה לאחר מכן, כששערן עלה מעל 1000 נקו-דוה, בעוד שהיא שילמה לפי 500.

כמה בעלי מניות של "סהר" טוענים כי בעיסקות אלה יש חשש לפגיעה בחוק-ניירות-ערך, והם תמהים מדוע אין יו"ר רשות-ניירות-ערך יצחק טאוב עושה דבר.

אחיו של אהרון סחרוב הוא ישר-אל סחרוב, האיש החזק וגזבר המיפ-לגה הליברלית והליכוד.

סא"א לקחה כ-40% מהתפוסה

נתיבי-אוויר דרום-אפריקאים, שפתחו באפריל אשתקד קו מיוהנסבורג לתל-אביב דרך ליסבון, הטיסו עד סוף דצמבר 4416 נוסעים, שהם 37% מכלל הנוסעים בקו יוהנסבורג-תל-אביב. סא"א מטיסה במסלול האורך 18 שעות, כולל שעה של חנייה בליסבון, ואילו טיסת "אל על" אורכת כעשר שעות בלבד. בסא"א טסים במטוס בן 240 נוסעים, ואילו "אל על" מטיסה בנאמבו בן 446 נוסעים.

סא"א רוגזת על "אל על", שאינה מתירה לה לקחת נוסעים מישראל ל-ליסבון, בעוד "אל על" לוקחת בכל שנה כאלף נוסעים מניירובי ליוהנסבורג.

רווחים קלים במיגרשי חנייה

בנקודות שונות בעיר פזורים מיגרשי-חנייה, המהווים למעשה שטח ישר, ו-עליו אדם הגובה דמי-חנייה.

אחד המיגרשים, הנמצא באיזור העסקי של אלנבי, גובה דמי מינוי חודשיים של 500 לירות, לעומת 700 לירות לחודש בחניון גרוזנברג, המצוי במיבנה בן כמה קומות. החניון גובה מלא-מינויים 15 לירות לכניסה, ואחר-כך סכום דומה לכל שעה. הגובה משלם לבעל המיגרש 18 אלף לירות לחודש, ויש לו הוצאות שונות המסתכמות ב-25 אלף לירות לחודש. הוצאות אלה מכוסות על-ידי עשרות ה-מנויים הקבועים, והגובה עושה עוד כ-2000 עד 3000 לירות ליום מחניות אחרות.

כל התשלומים הם ללא קבלות ומס-ערך-מוסף, ומרבית ההכנסה אינה מוצ-הרת.

החלה שנת ים-סוף באמריקה

בהשקעה של יותר מ-125 אלף דולר, החלה בארצות-הברית שנת ים-סוף, ה-מכוונת להפוך את השנה הקרובה לשנת נחירת צוללנים מכל העולם לים האדום. לפני זמן מה הסתיים בניו-ארליאנס הכנס השנתי של ענף הצלילה האמריקאי, שבו הוקרן סרט על ים-סוף, שצולם על-ידי ג'ק מק'נלי, מגדולי הצלמים מתחת לפני המים. בתערוכה הופץ גליון פברואר של ירחון הצלילה האמריקאי, "סקין-דיב" (750 אלף עותק תפוצה) ובו כתבת-שער על הצלילה בים-סוף ועל מועדון צוללי ים-סוף בשארס-אלי-שיח', שמנהלו הוא גיבור הסרט. הסרט יוקרן עתה בכל מועדוני הצלילה באמריקה, ויחזו בו קרוב ל-75 אלף צוללנים.

סרט נוסף, שהסתיים בימים אלה, הוא סרט קנזי של חברת "מאקו פילם", ש-הופק בהשקעה של 600 אלף דולר וכולו על הצלילה בים-סוף והוואי. הסרט מוקרן על מסך ענק, בגובה בית בן שבע קומות. צלם הסרט, צ'אק ניקלין, היה מצלמי סרט-העומק.

סרט שלישי, שיוסרט בקרוב עבור ה-בי-ביסי על הצלילה בים-סוף, יופק ב-אמצעות חברת "סרטי קסטל".